

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mladé Boleslavi rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. května 2025 samosoudkyní Mgr. Petrou Kočí, LL. M.

takto:

je vinen, že

v době od 19. 10. 2024 do 10. 11. 2024 nejprve osobně a poté prostřednictvím mobilního telefonu kontaktoval poškozeného [REDACTED], po kterém požadoval zapůjčení finanční hotovosti, kterou mu poškozený v celkové výši 44 500 Kč na různých místech v Mladé Boleslavi osobně předal, konkrétně mu předal dne 19. 10. 2024 částku 4 000 Kč, dne 20. 10. 2024 částku 2 500 Kč, dne 22. 10. 2024 částku 3 000 Kč, dne 24. 10. 2024 částku 10 400 Kč, dne 7. 11. 2024 částku 5 000 Kč, dne 8. 11. 2024 částku 8 500 Kč, dne 9. 11. 2024 částku 10 900 Kč a dne 10. 11. 2024 částku 200 Kč, přičemž poškozenému sliboval, že mu peníze vrátí, ačkoliv věděl, že je bez finančních prostředků a zdroje příjmu a peníze mu nevrátí, dále dne 10. 11. 2024 kolem 18:00 hodin v [REDACTED] poté, co mu poškozený odmítl půjčit další peníze, mu vyhrožoval, že na něj pošle svoje kamarády, přičemž proti němu mířil rukou zařatou v pěst, jako by jej chtěl udušit, osobně ho pověsí, a poté mu řekl, že jestli mu nepůjčí, tak mu udělá v bytě peklo a nechá ho vystěhovat, čímž měl poškozenému [REDACTED], způsobit újmu a též škodu ve výši 44 500 Kč,

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Svobodová.

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, jiného pohrůžkou násilí nebo jiné těžké újmy nutil, aby něco konal,

čímž spáchal

přečin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku,
přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

za shora uvedené přečiny a za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 16.12.2024, sp. zn. 3 T 135/2024, který nabyl právní moci dne 17.1.2025,

podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se současně **zrušuje** výrok o trestu v trestním příkazu Okresního soudu v Mladé Boleslavi sp. zn. 3 T 135/2024 ze dne 16.12.2024, který nabyl právní moci dne 17.1.2025, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému [REDAKCE], částku **44.500 Kč** z titulu náhrady škody.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování a zhodnocení důkazů jak jednotlivě tak v jejich souhrnu zjistil soud skutkový stav tak, jak je vyjádřen ve výrokové části tohoto rozsudku.

2. **Obžalovaný** nejprve odkázal na svou výpověď z přípravného řízení, kdy však do protokolu po zahájení trestního stíhání odmítl vypovídat s tím, že trvá na tom, co uvedl dne 20.11.2024 do úředního záznamu. Následně soudu potvrdil, že mu poškozený předával dobrovolně peníze, které vybíral v bankomatu u Klaudiánovy nemocnice. Obžalovaný ho rozhodně nevydíral ani psychicky ani fyzicky. Řekl mu pouze, že až bude peníze mít, tak mu je dá. Chtěl je splácet z byznysu. Žádnou smlouvu neměli. Poškozený věděl, že obžalovaný je na ulici a fetuje. Obžalovaný si přesně nepamatuje, kolikrát mu poškozený půjčil. Možná 5 – 6x po asi 2.500 Kč. Dohromady to mohlo být 10.000 Kč. K půjčkám mohlo docházet koncem roku 2024. Ve skutečnosti půjčoval poškozený někomu jinému a chtěl po obžalovaném, aby mu pomohl toho frajera najít. Obžalovaný mu chtěl pomoci a teď je sám stíháný. Poškozený též chtěl po obžalovaném, aby mu sehnal kluka, neboť je homosexuál. To však obžalovaný nemá rád. (Obžalovaný vypovídal v tomto ohledu odlišně do úředního záznamu, na nějž později Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Svobodová.

odkázal při výpovědi do protokolu na policii i před soudem.) Obžalovaný neměl práci, pracoval naposledy ve výkonu trestu, předtím 8 měsíců ve Škodě, ale to je již dávno. Matka obžalovaného nyní přislíbila, že bude peníze poškozenému splácet např. po 1.000 Kč měsíčně. Obžalovaný bere pervitin 20 let, dostává ho většinou zdarma. Žije na ulici, občas u matky nebo přítelkyně. Obžalovaný se zná s poškozeným přes [REDAKCE]. Toho zná odmala.

3. **Poškozený** [REDAKCE] potvrdil, že se s obžalovaným seznámil přes [REDAKCE], svého spolubydlicího. Obžalovaného pozval na kávu. Později chtěl obžalovaný půjčit peníze, nejprve menší částky, pak i vyšší. Poškozený mu je půjčil, zatím ho blíže neznal, nevěděl, kde pracuje a bydlí. Myslel si, že mu peníze vrátí. Následně se obžalovaný svěřil, že je bez práce a byl ve vězení. Přesto sliboval, že peníze vrátí, chtěl po poškozenému i číslo účtu. Poškozený vybíral z bankomatu u nemocnice v doprovodu obžalovaného. Bylo to koncem října, začátkem listopadu 2024. Nakonec začal obžalovaný poškozenému vyhrožovat, když se poškozený bránil, že již nemá na nájem. Prý pozve kamarády nebo přijde on sám osobně. Poškozený měl strach. Nebyl si jistý, zda ho obžalovaný nenapadne, mával rukama, byl agresivní. Poškozený měl blbý pocit, čekal, že mu obžalovaný dá facku, pěstí atd. Poškozený věděl, že je obžalovaný konzumentem drog. Poškozený se obžalovanému svěřil, že je homosexuál. U půjček nikdo jiný nebyl přítomen, ani [REDAKCE] o tom nevěděl. Poškozený se nedokázal vyjádřit ohledně toho, zda žádal [REDAKCE] aby peníze, které mu půjčil poškozený, vrátil rovnou obžalovanému. S ohledem na delší dobu a zřejmé nejasnosti ohledně doby a částek, přečetl soud v souladu s ustanovením § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu část výpovědi poškozeného na č.l. 134 - 135, kde se přesně vyjádřil k výhrůžkám obžalovaného (tato výpověď se v podstatě shoduje s výpovědí učiněnou u hlavního líčení), a částkám, které pro obžalovaného vybíral z bankomatu. Soud provedl s ohledem na dosavadní chování obžalovaného u hlavního líčení výslech poškozeného v jeho nepřítomnosti, neboť hrozilo, že poškozený by z obav před obžalovaným nevyprávěl pravdu.

4. **Svědék** [REDAKCE], spolubydlicí poškozeného, zná obžalovaného od základní školy. Viděli se po mnoha letech. Obžalovaný navštěvoval dennodenně pana [REDAKCE], svědek neví, za jakým účelem. Byli v pokoji [REDAKCE] nebo [REDAKCE] chodil ven za obžalovaným. Svědek jednou předával dlužné peníze [REDAKCE] přímo obžalovanému, bylo to asi 6.000 Kč. Svědek neví, zda byli poškozený s obžalovaným v pokoji hluční, protože poslouchá hudbu. Něco po sobě řvali, jakoby peníze. Jestli spolu měli spory, svědek též neví. Svědek měl s poškozeným konflikty, které musela řešit policie z popudu poškozeného. Svědek následně dostal pořádkovou pokutu. Proto se vyhýbá problémům s panem [REDAKCE]. Obžalovaný přestal do bytu docházet, když se začala zmiňovat policie. Svědek si není vědom, že by si [REDAKCE] stěžoval na obžalovaného.

5. S výpovědí poškozeného a potažmo i obžalovaného korespondují **listinné důkazy**, především výpisy z účtu poškozeného vedeného u Moneta Money Bank, č. [REDAKCE] na č.l. 40 – 44, jakož i fotografie poškozeného pořízené bankomatem České spořitelny, a.s. u Klaudiánovy nemocnice. Majetková situace obžalovaného je podrobně popsána v závěrečné zprávě z finančního šetření (č.l. 146) včetně výpisu z centrální evidence exekucí. Úřadu práce není o obžalovaném nic známo (č.l. 140). Stejně tak neexistuje žádný záznam o obžalovaném u ČSSZ (č.l. 138).

6. Obžalovaný i poškozený se shodují, že poškozený půjčil obžalovanému peníze, které vybíral nejčastěji z bankomatu České spořitelny, a.s. u Klaudiánovy nemocnice. Výpovědi se liší ohledně půjčené částky, kdy dle obžalovaného mělo jít o maximálně 10.000 Kč, dle poškozeného to bylo 44.500 Kč. Naštěstí má soud k dispozici objektivní důkaz v podobě výpisů z účtu poškozeného, kdy se jednotlivé výběry shodují jak s údaji časovými tak i s výší částek, které poškozený uvedl při svém výslechu v přípravném řízení. Časově odpovídají i fotografie vybírajícího poškozeného pořízené Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Svobodová.

bankomaty. Soud tedy neměl důvod nevěřit poškozenému, že dané výběry, které následovaly v relativně krátkém období za sebou, byly určeny na půjčky pro obžalovaného. Je rovněž logické, že se zvyšující se částkou se snižovala i ochota poškozeného obžalovanému dále půjčovat, navíc když obžalovaný poškozenému nic nevracel. Obžalovaný tedy začal na poškozeného vyvíjet nátlak, který vyvrcholil dne 10.11.2024, kdy obžalovaný poškozenému začal vyhrožovat způsobem, který v něm vyvolal strach o zdraví. Poškozený popsal jak v přípravném řízení tak před soudem, čím mu obžalovaný vyhrožoval včetně gest, která u toho použil. Soud sám byl svědkem naprosto nevybíravého chování obžalovaného při hlavním líčení, kdy si byl vědom povinnosti chovat se slušně před orgánem moci soudní, a nemá pochyb, že výhrůžek doprovázených násilnými gesty, je obžalovaný rozhodně schopen a nejde pro ně daleko. Mimo to poškozený působí na rozdíl od obžalovaného bezbranným dojmem. Soud tedy ani v tomto případě nemá pochybnosti o pravdivosti výpovědi poškozeného ohledně pohrůžek, které mu adresoval obžalovaný. Podpůrně působí i výpověď svědka ██████, který zaslechl z pokoje poškozeného zvýšené hlasy, byť si poškozený na obžalovaného svědkovi nestěžoval. Soud nabyl dojmu, že mezi svědkem a poškozeným nepanují zrovna vřelé vztahy, což svědka v jeho výpovědi zřejmě ovlivnilo. Z jeho svědectví však mimo jiné vyplynulo, že poškozený půjčoval peníze i jemu.

7. Obžalovaný tvrdí, že si od poškozeného peníze půjčoval s úmyslem je vrátit. To je však vyvráceno již výpovědí jeho samotného, kdy soudu sdělil, že jeho matka je nyní připravena půjčku splácet. Tedy zjevně až pod tlakem probíhajícího trestního řízení se obžalovaný, potažmo jeho rodina, snaží dluh vůči poškozenému uhradit. Při své finanční situaci si obžalovaný nemohl objektivně ani pomyslet, že by snad zapůjčenou částku mohl splatit. Jak sám uvedl, je dlouholetý narkoman bydlící částečně na ulici, dlouhodobě nezaměstnaný, bez jakéhokoliv příjmu, navíc s exekucí. To vyplývá rovněž z finančního šetření. Obžalovaný zjevně využil jisté naivity poškozeného, kdy počítal s tím, že peníze po něm nebude v budoucnu vymáhat, resp. nepřišlo mu vůbec na mysl, že by peníze měl v budoucnu vracet.

8. Soud rozhodně nevěřil obžalovanému, že chtěl pomoci poškozenému nalézt člověka (fajera), kterému poškozený měl údajně peníze ve skutečnosti půjčit, a který je momentálně ve Francii. Sám obžalovaný nejprve uvedl, že si od poškozeného skutečně půjčoval a chce mu peníze splácet, až v průběhu své výpovědi začal s tímto příběhem.

9. Soud tak nemá pochybnosti, že se obžalovaný dopustil svým jednáním jak přečinu podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku, tak přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný postupně požadoval po poškozeném zápůjčku, která v celkové výši dosáhla částky 44.500 Kč. Využil jisté naivity poškozeného a utvrzoval ho v tom, že mu peníze vrátí, byť s ohledem na svou finanční situaci, kdy si po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody dosud nenašel zaměstnání, nemá tudíž žádný příjem a je uživatelem drog, musel být vědom, že žádné peníze, resp. majetek nemá a v budoucnu ani nezíská. Proto byl minimálně srozuměn s tím, že zápůjčku poškozenému v dohledné době rozhodně nevrátí. Po celou dobu však poškozeného uváděl v omyl tím, že mu tvrdil opak, například ho požádal o sdělení čísla účtu k vrácení peněz. Obžalovaný rovněž od počátku věděl, že ze strany poškozeného nejde o dar, a dále že nedisponuje žádnými prostředky, z nichž by zápůjčku mohl splatit. O zapůjčenou částku ve výši 44.500 Kč se tak obžalovaný obohatil, čímž vznikla poškozenému škoda ve stejné výši. Obžalovaný tak naplnil jak objektivní tak subjektivní stránku přečinu podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku, když způsobená škoda téměř pětinašobně přesahuje částku 10.000 Kč, tedy škodu nikoliv nepatrnou dle § 138 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Jak již shora uvedeno, jednal obžalovaný minimálně s úmyslem nepřímým, tedy byl od počátku srozuměn s tím, že zápůjčku poškozenému nevrátí.

10. Obžalovaný dále svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, neboť poté, co mu poškozený odmítl dále půjčovat, mu vyhrožoval Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Svobodová.

způsobem, který u poškozeného vyvolal obavy o zdraví, přičemž gestikuloval tak, že poškozený tato gesta vnímal jako pohružku bezprostředního násilí. Působil tak zcela vědomě na svobodu rozhodování poškozeného v nakládání se svými penězi, přičemž s ohledem na způsob provedení a samu podstatu přečinu vydírání, je jiné než úmyslné zavinění vyloučeno.

11. Při úvahách o druhu a výměře trestu se soud řídil ustanovením § 38 odst. 1 tr. zákoníku o přiměřenosti trestních sankcí, které je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti trestného činu a poměrům pachatele. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, posouzeným v souladu s ustanovením § 39 odst. 2 tr. zákoníku, s osobními, rodinnými, majetkovými a jinými poměry pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy.

12. Obžalovaný má v **opisu rejstříku trestů** 8 záznamů za různorodou trestnou činnost, mimo jiné byl odsouzen též za loupež a následně za vydírání dle § 175 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, kdy byl ve výkonu trestu odnětí svobody pět a půl roku. Naposledy byl propuštěn z VTOS 18.8.2024, kde si vykonával trest ve výměře 10 měsíců za přečin podle § 337 odst. 1 písm. h) tr. zákoníku (Okresní soud Chomutov, sp. zn. 4 T 4/2021, č.l. 152). K poslednímu odsouzení došlo trestním příkazem zdejšího soudu ze dne 16.12.2024, sp. zn. 3 T 135/2024, který nabyl právní moci dne 17.1.2025, za přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 50 denních sazeb po 100 Kč. Ze spisu bylo zjištěno, že obžalovaný dosud z peněžitého trestu neuhradil ničeho. S ohledem na to, že nyní souzeného jednání se obžalovaný dopustil 10.11.2024, a trestní příkaz sp. zn. 3 T 135/2024, za přečin spáchaný dne 25.11.2024, mu byl doručen dne 8.1.2025, je nutno ukládat souhrnný trest dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku.

13. Obžalovaný, jak již shora uvedeno, je recidivistou, který se dopouštěl souzeného jednání krátce poté, co byl propuštěn z již několikátého trestu odnětí svobody. V souzeném případě se nejednalo o ojedinělý čin, ale o téměř měsíc trvající jednání, které vyvrcholilo vydíráním poškozeného za účelem zajistit si od něj další přísun peněz. To jednoznačně velmi zvyšuje společenskou škodlivost spáchaných přečinů. Obžalovaný prokázal, že ve výkonu trestu nedošlo k jeho nápravě, nýbrž že i nadále inklinuje k násilnému, impulzivnímu jednání. Nevyvaroval se drog (a to ani ve vězení), které i nadále užívá, což vyplývá i z opisu rejstříku přestupků. Nemá žádné zázemí, nepracuje. Obžalovaný v trestním řízení rozhodně neprojevil ani náznak náhledu na sebe či své chování. Naopak se projevoval velmi agresivně, hlučně a nedbal na důstojnost soudního jednání. Dále obžalovanému přitěžuje, že získal podvodem vyšší prospěch, resp. způsobil vyšší škodu, kdy škoda téměř pětinasobně převyšuje částku 10.000 Kč, tedy škodu nepatrnou dle § 138 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Naopak soud neshledal žádnou polehčující okolnost, k níž by mohl přihlédnout.

14. Dle již zmiňovaného § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest nesmí být mírnější než trest dříve uložený. Současně je třeba trest ukládat v sazbě nejpřísněji trestného činu (§ 43 odst. 1 tr. zákoníku). Soud tedy ukládal trest v sazbě 6 měsíců až 4 roky dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku. S ohledem na závažnost spáchaného jednání, společenskou škodlivost a samozřejmě nenapravitelnou osobu obžalovaného je nepochybně nutné uložit obžalovanému opět nepodmíněný trest odnětí svobody a to v trvání 3 let. Je diskutabilní, zda obžalovaný dospěje ve výkonu trestu odnětí svobody k nějaké nápravě, trest však splní alespoň účel ochrany společnosti před obžalovaným a jeho trestnou činností. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou.

15. Poškozený se řádně a včas připojil se svým nárokem na náhradu škody dle § 43 odst. 3 trestního řádu, kdy požaduje částku, kterou zapůjčil obžalovanému a kterou mu obžalovaný nevrátil. Z hlediska Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Svobodová.

občanského práva obžalovaný porušením zákona způsobil škodu ve smyslu § 2910 občanského zákoníku, kterou je tak povinen poškozenému nahradit v uplatněné výši, která byl rovněž prokázána v trestním řízení a je i součástí popisu skutku. Soud má za prokázané, že škoda poškozenému vznikla, že ji způsobil právě obžalovaný trestným činem, a mezi jednáním obžalovaného a vznikem škody je příčinná souvislost. Soud proto podle § 228 odst. 1 trestního řádu dále uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozenému škodu v celé požadované výši.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím zdejšího soudu ke Krajskému soudu v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Nebude-li odvolání splňovat náležitosti obsahu odvolání a nebude-li na základě následné výzvy soudu podle § 251 odst. 1, 2 tr. řádu oprávněnou osobou o předepsané náležitosti doplněno, odvolací soud odvolání odmítne.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Mladá Boleslav 29. května 2025

Mgr. Petra Kočí, LL.M. v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Svobodová.